Neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 17/2016 antamiseksi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta

(2016/C 395/02)

I JOHDANTO

1. Euroopan komissio toimitti ehdotuksen 14. syyskuuta 2012 ([1]).

2. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 12. joulukuuta 2012 ([2]).

3. Neuvosto päätti 19. joulukuuta 2012 jakaa ehdotuksen kahteen osaan ([3]) ja muutti voimassa olleen turskasuunnitelman yhden osan neuvoston asetuksella (EU) N:o 1243/2012 ([4]).

4. Euroopan parlamentti vahvisti ensimmäisen käsittelyn kannan 11. kesäkuuta 2013 ([5]).

5. Unionin tuomioistuin kumosi 1. joulukuuta 2015 neuvoston asetuksen (EU) N:o 1243/2012 katsoen, että ehdotus olisi pitänyt hyväksyä 43 artiklan 2 kohdan eikä 43 artiklan 3 kohdan perusteella ([6]). Tuomioistuin päätti kuitenkin pitää kyseisen asetuksen vaikutukset voimassa siihen saakka, kunnes SEUT 43 artiklan 2 kohtaan perustuva uusi asetus tulee voimaan viimeistään 31. joulukuuta 2016.

6. Pysyvien edustajien komitea antoi 27. huhtikuuta 2016 puheenjohtajavaltiolle aluksi toimeksiannon käydä epävirallisia neuvotteluita muutosasetuksesta, joka perustuu SEUT 43 artiklan 2 kohtaan ([7]). Sen jälkeen kun Euroopan parlamentti oli tarkistanut neuvottelukantansa, jonka neuvosto sai 7. kesäkuuta 2016 ([8]), puheenjohtajavaltion toimeksiantoa tarkistettiin 22. kesäkuuta 2016 ([9]).

7. Toimielinten neuvottelijat saivat 29. kesäkuuta 2016 järjestetyssä kolmikantakokouksessa aikaan poliittisen kompromissin. Euroopan parlamentin kalatalousvaliokunnan puheenjohtaja ilmoitti 13. heinäkuuta 2016 päivätyllä kirjeellä pysyvien edustajien komitean (Coreper I) puheenjohtajalle, että jos neuvosto toimittaa Euroopan parlamentille virallisesti kantansa sovitun mukaisena ja lingvistijuristien viimeisteltyä sen, hän suosittelee täysistunnolle neuvoston kannan hyväksymistä tarkistuksitta parlamentin toisessa käsittelyssä. 29. kesäkuuta 2016 aikaansaatu kompromissi hyväksyttiin pysyvien edustajien komiteassa 20. heinäkuuta 2016 ([10]), ja se sai neuvoston poliittisen hyväksynnän 27. heinäkuuta 2016 ([11]).

II TAVOITE

8. Ehdotuksen tavoitteena oli muuttaa vuodesta 2008 alkaen voimassa ollut asetus turskakantoja koskevasta pitkän aikavälin suunnitelmasta ([12]) ("turskasuunnitelma"). Ehdotuksessa esitetään muun muassa jonkin verran joustavuutta suurimpia sallittuja saaliita koskeviin sääntöihin, suurempaa yhdenmukaistamista pyyntiponnistuksen laskemisessa ja uusien ja muutettujen, turskasaaliiden välttämiseen ja poisheittämisen vähentämiseen tähtäävien kannustimien sisällyttämistä pyyntiponnistusrajoitusjärjestelmään.

III NEUVOSTON ENSIMMÄISEN KÄSITTELYN KANNAN ANALYSOINTI

A. Yleistä

9. Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn kannassa esitettiin ehdotukseen joitakin tarkistuksia, joita myös neuvosto kannatti – sittemmin kumotussa – asetuksessaan (EU) N:o 1243/2012. Lainsäätäjät halusivat kuitenkin

([1]) Ks. asiak. 13745/12 PECHE 343 CODEC 2130.
([2]) EUVL C 44, 15.2.2013, s. 125.
([3]) Ks. asiak. 17340/12 PECHE 528 CODEC 2934.
([4]) EUVL L 352, 21.12.2012, s. 10.
([5]) Ks. asiak. 10685/13 CODEC 1375 PECHE 251 PE 272.
([6]) Yhdistetyt asiat C-124/13 ja C-125/13.
([7]) Ks. asiak. 8030/16 PECHE 142 CODEC 481 + ADD1.
([8]) Ks. asiak. 9742/16 PECHE 198 CODEC 805.
([9]) Ks. asiak. 10391/16 PECHE 230 CODEC 908 + ADD1.
([10]) Ks. asiak. 11122/16 PECHE 271 CODEC 1047.
([11]) Ks. asiak. CM 3652/16 PECHE PROCED.
([12]) EUVL L 348, 24.12.2008, s. 20.

komission suostumuksella tarkistaa huomattavasti kantojaan, sillä yhteisen kalastuspolitiikan uudistus on vuoden 2014 jälkeen muuttanut monivuotisten suunnitelmien rakennetta.

10. Hoitosuunnitelmarakenteen muutos vaikutti pääasiassa turskasuunnitelman muuttamisesta käytyyn keskusteluun kolmella tavalla:

— Purkamisvelvoite, joka otettiin käyttöön yhteisen kalastuspolitiikan perusasetuksella (asetus (EU) N:o 1380/2013), asetti kyseenalaiseksi turskasuunnitelman pyyntiponnistusjärjestelmän lisäarvon, sillä tämä oli otettu käyttöön saman haitan (poisheittäminen) vähentämiseksi. Lisäksi koska purkamisvelvoitetta sovelletaan asteittain eri kalastuksiin, uusi politiikka edellyttää kalastajilta paljon mukautumista ja joustavuutta, mitä ei voida saavuttaa, jos asetuksella rajoitetaan pyyntiponnistusjärjestelmän kautta pyydysten käyttöä ja merelläoloaikaa;

— Sekä purkamisvelvoite että tarve luopua yhden lajin hoitokäsitteestä sekakalastuksessa edellyttävät uudentyyppistä monivuotista hoitosuunnitelmaa. Komissio on työskennellyt turskasuunnitelman korvaavien suunnitelmien parissa tähdäten aluekohtaisiin monilajisiin hoitosuunnitelmiin. Ensimmäinen tällainen suunnitelma, joka koskee Pohjanmerta, on nyt annettu lainsäätäjille ([1]). Näin ollen turskasuunnitelmaan ei ole aiheellista lisätä sellaisia uusia elementtejä, jotka menisivät uudistuksiin perustuvista monivuotisista hoitosuunnitelmista käytävän keskustelun edelle;

— Perusasetuksella otetaan myös käyttöön alueellistamiskäsite, jota pidetään mekanismina sellaisen EU:n johdetun oikeuden laatimiselle, joka saa alkunsa jäsenvaltioiden merialueen tasolla tekemästä alueellisesta yhteistyöstä. Koska alueellistamista sovelletaan perusasetuksen mukaisesti esimerkiksi aluepohjaisten poisheittämissuunnitelmien kautta, on asianmukaista karsia yksityiskohtien määrää turskasuunnitelman mukaisessa turskakalastuksen hoidossa.

B. **Turskasuunnitelman tavoite**

11. Neuvoston kanta sisältää muutoksen turskasuunnitelman tavoitteeseen (neuvoston kannan 1 artiklan 3 kohta). Se on perusteltua, koska perusasetuksessa määrätään kantojen hoitoa koskeva yleinen suojelutavoite ja koska aikomuksena on välttää turskakantojen biologisten viitearvojen perusteellista tarkastelua, sillä tämä pitäisi tehdä turskasuunnitelman korvaavien monivuotisten suunnitelmien yhteydessä. Yhdessä Euroopan parlamentin kanssa löydetty ratkaisu on samantapainen kuin ratkaisu, josta äskettäin sovittiin Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja koskevan monivuotisen suunnitelman osalta ([2]).

C. **Pyyntiponnistuksen sääntely**

12. Neuvosto poisti kaikki säännökset, jotka koskevat pyyntiponnistusta (ks. neuvoston kannan 1 artiklan 1, 2, 9–11 kohdat). Kanta vastaa tarkistettua Euroopan parlamentin kantaa, jossa kannatettiin tätä toimea tavoitteena poistaa este purkamisvelvoitteen täytäntöönpanolta; velvoite otettiin käyttöön vuodesta 2016 alkaen Koillis-Atlantin kalastuksessa. Tällä radikaalimmalla toimella korvattiin Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn kannan (2013) tarkistukset 4, 5, 9–17 ja 19–21, jotka perustuivat samanlaisiin huolenaiheisiin (yksinkertaistaminen, joustavuus) pysyen kuitenkin edelleen pyyntiponnistusjärjestelmän puitteissa.

13. Neuvosto säilytti turskajärjestelmässä jäsenvaltioiden velvoitteen rajoittaa kokonaiskalastuskapasiteettia (kW) säänneltyjen pyydysten osalta tietyllä alueella (neuvoston kannan 1 artiklan 8 kohta). Tämä velvoite, joka aikaisemmin muodosti osan pyyntiponnistuksen soveltamista koskevaa lukua, esitetään nyt täysin erikseen.

14. Euroopan parlamentin alkuperäisten tarkistusten 8 ja 18 mukaisesti neuvosto päätti sisällyttää asetukseen johdanto-osan 5 kappaleen, jossa korostetaan poisheittämisen vähentämistä ja turskasaaliiden välttämistä koskevien jäsenvaltioiden toimien merkitystä, sillä niitä pidetään turskasuunnitelman mukaisina arvokkaina toimina, jotka voisivat helpottaa purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa.

([1]) Ks. asiak. 11636/16 PECHE 293 CODEC 1142 IA 62.
([2]) EUVL L 191, 15.7.2016, s. 1.

D. **Suurimpia sallittuja saaliita koskevat säännöt**

15. Neuvoston kannassa tiivistetään suurimpia sallittuja saaliita koskevia sääntöjä (turskasuunnitelman 6–10 artiklat) ja tehdään niistä joustavampia. Erityisesti 6 artiklasta on poistettu varovaisuusperiaatteen mukainen kutukannan biomassataso, sillä lainsäätäjien pitäisi tarkastella tätä asiaa uusia monivuotisia hoitosuunnitelmia koskevien komission ehdotusten yhteydessä yhdessä niihin liittyvien hoitovelvoitteiden kanssa (turskasuunnitelman 7 ja 8 artiklat).

16. 6 artiklan yksinkertaistaminen ja turskasuunnitelman 7 ja 8 artiklan poistaminen (ks. neuvoston kannan 1 artiklan 4 ja 5 kohta) osoittavat selvästi muutetun turskasuunnitelman väliaikaisen luonteen, kuten uudesta johdanto-osan 6 kappaleesta käy ilmi. Euroopan parlamentin tarkistetussa neuvottelukannassa vahvistetaan tämä lähestymistapa. Lainsäätäjät katsoivat myös, että turskasuunnitelman muutoksista olisi sovittava vielä vuonna 2016 ja katsoivat, että Pohjanmeren turskakantaa koskevan tieteellisen lausunnon mukaan hoitostrategiaa olisi arvioitava uudelleen (ks. johdanto-osan 2 kappaleen tarkistus).

17. Komission ehdotusta muotoilla uudelleen 9 artikla, joka koskee erityistä menettelyä TACien vahvistamiseksi tietojen ollessa puutteellisia, tarkistettiin jo Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä (tarkistus 7). Neuvoston kanta, josta käy ilmi Euroopan parlamentin tarkistettu neuvottelukanta, on samansuuntainen joustavuuden osalta mutta vähentää huomattavasti yksityiskohtia.

18. Lopuksi neuvoston kannasta on poistettu turskasuunnitelman 10 artikla Euroopan parlamentin pyynnöstä sen todettua, ettei se enää ollut lainsäätäjien yhteisymmärryksen mukainen poliittisten valintojen osalta.

IV **PÄÄTELMÄ**

19. Neuvosto on kantansa vahvistaessaan ottanut täysin huomioon komission ehdotuksen ja Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn kannan ja tarkistetun neuvottelukannan.